

[Ivar Nørgaard]

det og EPS-samarbejdet. Som det blev citeret før, sagde Colombo i sin tale i EF-Parlamentet:

»Forslaget i den europæiske akt om, at det er et enkelt ministerråd, der – om end med forskelligartede procedurer, der efterhånden kan udvikles – behandler fællesskabsanliggender, spørgsmål vedrørende det europæiske politiske samarbejde samt alle andre aspekter i Den europæiske Union, udgør et faktum, som er accepteret af alle regeringer. Og det er uden tvivl et positivt faktum.«

Denne oplysning er i strid med sandheden, og jeg vil derfor gerne have, at ministeren bekræfter, at den danske regering naturligvis ikke har accepteret det, og at vi også gør Colombo opmærksom på, at han her taler usandhed.

For det andet vetoretten. Genscher-Colombo-planen ønsker ophævelse af Luxembourgforliget, der som bekendt går ud på, at et land kan vetoe en beslutning, hvis den kommer til at stride imod landets vitale interesser. Det er mange gange blevet præciseret, at det er landet selv, der afgør, hvad der er dets vitale interesser. Socialdemokratiet er derfor imod enhver udvanding af Luxembourgforliget, f. eks. ved det, som er foreslået senere af Colombo og Genscher, nemlig at man skal afgive skriftlige begrundelser for brugen af vetoretten.

For det tredje mere magt og indflydelse til Parlamentet. I sin tale i EF-Parlamentet sagde den vesttyske udenrigsminister, Genscher, bl. a.:

»Princippet om parlamentarisk demokrati er det centrale i Fællesskabets politiske system. Fællesskabets virksomhed må derfor også legitimeres demokratisk og kontrolleres parlamentarisk. Det er dette opdrag, som vælgerne gav denne høje forsamling ved de direkte valg. Med rette kræver Parlamentet, at dets beføjelser er i overensstemmelse med dette opdrag. Derfor vil jeg også i fremtiden gøre en kraftig indsats for, at Parlamentets rettigheder styrkes.«

Og jeg citerer videre fra udenrigsminister Genschers tale:

»Det tysk-italienske udkast indeholder en dobbelt målsætning:

– for det første bør Parlamentets væsentlige rolle i forbindelse med opbygningen af Den europæiske Union fastlægges på forpligtende og fremtidsorienteret måde,

– for det andet bør Parlamentets beføjelser styrkes effektivt på fem konkrete områder af dets daglige arbejde.«

Og så gennemgår han disse fem punkter:

»a) retten til at rette *henstillinger* til Det europæiske Råd og Rådet om spørgsmål af stor betydning og med generelt sigte (. . .);

b) forbedring og udvidelse af *samrådsproceduren* mellem Rådet, Parlamentet og Kommissionen;

c) høring af Parlamentet, inden der træffes afgørelse om *tiltrædelse* eller *associering* (. . .);

d) udtalelser fra Parlamentets udvidede præsidium, *før* Kommissionens *formand udnævnes*;

e) indsættelses- eller tillidsdebat i Parlamentet om Kommissionens arbejdsprogram, efter at der er udnævnt en ny Kommission.«

Socialdemokratiet ønsker at afvise alle disse forslag, måske med undtagelse af punkt c).

Det er ikke helt klart, hvad udenrigsministeren egentlig mener, når han siger, at Rådet dog på sin side næppe fuldt ud har erkendt behovet for at finde en meningsfuld rolle for Europa-Parlamentet. Efter socialdemokratiets opfattelse skal Europa-Parlamentet beholde den rolle, det har i henhold til Romtraktaten, nemlig at være et høringsorgan for Rådet og et debatforum, der drøfter EF-problemerne i fuld offentlighed. Det er efter vor opfattelse en stor misforståelse at sidestille EF-Parlamentet med de nationale parlamenter som kontrolinstans over for regeringerne. Denne kontrol må udøves i de nationale parlamenter. De må sørge for, at det, deres minister giver udtryk for i Ministerrådet, er i overensstemmelse med flertallet i de nationale parlamenter. Det er også dér, ministrene må drages til ansvar for ikke at være i overensstemmelse med det nationale parlament.

For at sikre, at denne overensstemmelse løbende kan være til stede, har vi som bekendt her i landet oprettet folketingets markedsudvalg. Af debatterne i EF-Parlamentet og af Colombos og Genschers udtalelser kan man meget let få det indtryk, at en sådan institution i høj grad savnes i flere medlemslande.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren er enig i disse synspunkter.